

DEN UNDFLY MAKTEN **Vem kan har den? och skap**

AV TORBJÖRN NILSSON

MAKT I GRÅBLÅTT

Studion gick i svart. Avskalad med en liten röd bård och så tre bokstäver i samma kulör: KGB. Med detta menade man inte den sovjetiska underrättelsetjänsten, utan makthavaren K-G Bergström, politisk kommentator på Sveriges Television. Det var hans show.

Kvällen med KGB skulle väl ha förlöpt

som vanligt. Han i stram kostym – gråblå vid tillfället – skulle ha ställt vassa frågor om regeringens företagspolitik. Hans gäst – näringsminister Maud Olofsson – skulle ha svarat på frågor om samma sak.

Men helt plötsligt, ja alldeles direkt faktiskt, inträffade något märkligt. KGB frågade om det mest hemliga.

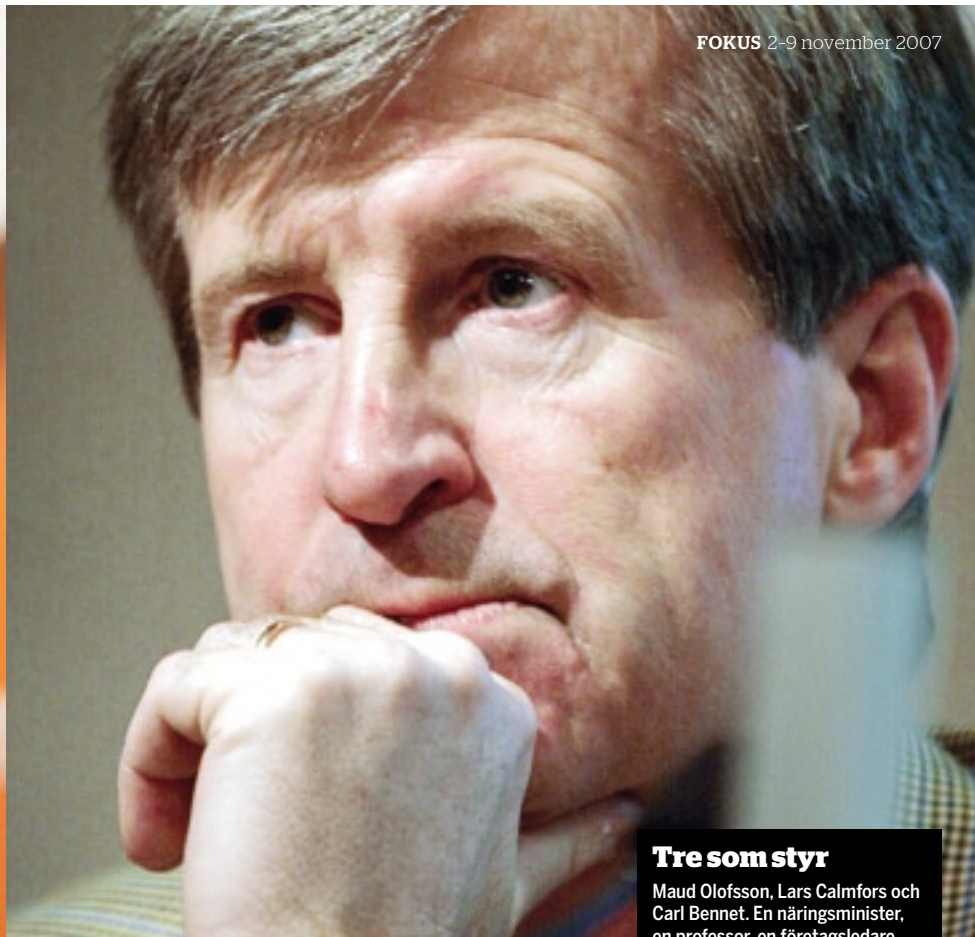
– Du har kallats Sveriges mäktigaste kvinna. Tycker du själv att du är det? sa han till Olofsson.

– Ja. Jag tycker det är bra att ha makt, svarade hon.

Den rutinerade reportern såg häpen ut. Här satt landets vice statsminister i tv och erkände att hon hade makt.

– Ovanligt, muttrade KGB.

Makthavare tycker nämligen inte att de har makt. En grupp statsvetare i Göteborg frågade nyligen några tusen företrädare för sju olika maktsfärer. Ingen svarade att den egna gruppen hade mest makt.

Tre som styr

Maud Olofsson, Lars Calmfors och Carl Bennet. En näringsminister, en professor, en företagsledare. Alla är makthavare, men bara en av dem har beslutsmyndighet.

Lars Calmfors kan påverka näringsministerns tankar, Carl Bennet kan styra hennes dagordning. Men Maud Olofsson bestämmer. När forskare och journalister jagar dolda makthavare glöms det grundläggande bort: den som stiftar lagen förändrar landet. Eller? Diskutera på makthavare.se

LYENDE

förändra Sverige? Vad är makt och vem Fokus har kartlagt Sveriges makthavare at ett unikt uppslagsverk på nätet.

Vad blir slutsatsen av det? Att det inte finns några makthavare?

TRO OCH OTRO

Makt, säger Machiavelli, är att få någon att göra något den egentligen inte vill. Hemligheten är hot och kärlek om vart annat, fortsätter han.

Statsvetarna är osäkra. De har tänkt och pratat utan att enas. Makt bor på tre plan brukar de säga: makten över beslutet, över

dagordningen och över tanken.

Man styr genom att fatta beslut, ta upp eller hålla frågor borta från dagordningen, och genom att påverka människors känslor och tankar så att de accepterar ett problem eller inte.

Kvoterad föräldraförsäkring, till exempel. Beslutet, lagen, kan bara riksdag och regering ta.

Men flera andra aktörer – medier, nä-

Hela listan på sidan 30.

ringsliv och intresseorganisationer – påverkar, direkt eller indirekt via väljarna, om frågan ska vara uppe till beslut på dagordningen.

Och för att frågan ens ska kvala in på dagordningen krävs att de flesta i samhället uppfattar omvärlden likadant. I det här fallet att enas kring tanken att det finns en könsmaktordning, eller i alla fall att kvinnor tjänar mindre än män. Denna makt över tanken ►

► delas av ännu fler aktörer: forskare, lobbyister, debattörer, kändisar.

Samhällsförändringarna sker på alla plan. Hur kunde till exempel en regering med kristdemokraterna och centerpartiet höja bensinskatten? Jo, Al Gore och en bunt forskare fick oss att acceptera idén att jorden blir farligt mycket varmare. Journalister, miljövänner och politiker sa att detta är ett problem som borde lösas med politik. Bilindustrins lobbyister saknade motargument och plötsligt låg frågan på dagordningen. Där, vid regeringsbordet, satt Göran Hägglund, som tidigare heligt lovat att sänka bensinskatten, och hade inte längre något val.

Kanske var det inte så det gick till förresten. Svårigheten är att mäta makt. Exakt vem avgjorde att det blev höjd bensinskatt, men inte delad föräldraförsäkring?

– Makten över tanken, språket, förmågan att styra bilden av verkligheten är den mest fundamentala formen av makt, säger Monika Djerf-Pierre, statsvetare i Göteborg.

– Det där är väldigt flummigt. Även om dagordningen spelar roll är det beslutet och den aktör som fattar det som avgör, säger Anders Westholm, statsvetare i Uppsala.

Kollektiv eller individ? Den vetenskapliga tvisten handlar alltså om ideologi. Själva makten är ideologi.

Säg mig vem du tycker bestämmer och jag ska säga dig vem du är.

BLOTTAD OCH FÖRBORGAD

Listan är mycket intressant. Makthavarnas egen lista. Den publicerades nyligen i kvinnohistorikern Anita Göranssons antologi »Maktens kön«. 2 890 tänkta makthavare tillfrågades, ungefär sextio procent svarade.

Vilka ansåg man ha makt? Medierna, regeringen, finansmarknaden, LO, det privata näringslivet. I den ordningen. Riksdagen hamnade först på sjunde plats.

Vilka ansåg man borde ha makt? Riksdagen, medborgarna, regeringen, de politiska partierna, domstolarna. I den ordningen. Här kom medierna först på tionde plats.

Välkommen till makthavare.se

Premiär!

I DAG LANSEAR FOKUS ett interaktivt uppslagsverk, med adressen makthavare.se. Utgångspunkten är en lista över de 100 personer Fokus anser har mest makt att påverka Sverige. Men framför allt är det fritt fram för alla som registrerar sig som användare att lägga till information, addera personer och företeelser. Varje sida innehåller även länkar till aktuella blogginlägg om de personer och företeelser som ingår i uppslagsverket.

Få makthavare vill erkänna att de har makt. En del kanske inte inser att de har makt. Andra gömmer sig bakom en falsk blygsamhet. Men med makt kommer ansvar. Och erkänns inte makten, är det svårt att utkräva ansvaret.

Vem har makten och hur är den fördelad? Den diskussionen vill Fokus bidra till och det är därför vi har tagit fram makthavare.se.

När det gäller vår egen ranking, så valde Fokus redaktion ut 300 svenska makthavare från politik, näringsliv, vetenskap och kultur som vi ansåg kunna konkurrera om en plats på topp 100 under året 2007. Dessa 300 makthavares inflytande mättes sedan i fyra olika kategorier: mediegenomslag, formell makt, informell makt och extraordinaära faktorer.

Mediesökningen har gjorts av analysföretaget Updatum för Fokus räkning,

och visar antalet artiklar personen har omnämnts i under 2007 i 1 220 svenska nyhetskällor på nätet. Den formella makten handlar om hur stor makt en person har genom sina nuvarande anställningar och uppdrag. Den informella makten handlar i stor utsträckning om möjligheten att agera genom nätverk, och utgår bland annat från hur länge personen arbetat i olika maktsfärer.

Vem har makten och hur är den är fördelad?

rer, anseende och förmåga att mobilisera en kampanj. Kategorin extraordinärt mäter insatser och förutsättningar utöver det vanliga, som exempelvis stort eget kapital. En detaljerad genomgång av tillvägagångssätt och poäng finns på www.makthavare.se. Rankningen kommer att uppdateras årligen.

Fokus förhoppning är att uppslagsverket makthavare.se kommer att fungera som ett levande diskussionsforum, en mötesplats och en kunskapsbank, som kanske kan öka intresset för politik och samtalet om maktens undflyende väsen. ■

KARIN PETERSSON
Chefredaktör

Kanske är undersökningens resultat ett utslag för jakten på de dolda makthavarna. Den är kittlande. Ger rubriker åt journalister, anslag åt forskarna.

Olof Peterson, den svenska maktforskningens nestor, har liksom journalister som Åke Ortmark och Anders Isaksson drivit teser om hur vänskap, lojalitetsband och ►

Så funkar sajten **Läs om dem som har makten ...**

1 På makthavare.se finns listan över Sveriges 100 mäktigaste personer, som utgör grunden i uppslagsverket.

Carl Bildt utnämnde sig själv till tillförordnad rektor.

Mona Sahlin grundade svenska barbielklubben.

2 Varje makthavarsida har en biografi, en poängmotivering, en wiki-del och en lista över aktuella blogginlägg om personen.

3 Skapa ett konto så du kan ändra i wikin. Namn och e-post är frivilligt, och är till för att du ska kunna ta åt dig äran för dina ändringar, och för att kommunicera med andra användare lättare.

! Anonymt går bra, men spammare får IP-adressen blockerad.

► bastubad har byggt den svenska makteliten. Många av teorierna tycks också stämma. Den informella makten väger tungt.

I detta finns det också en könsdimension, som så småningom uppmärksammas. I politik har kvinnor lättare att ta sig fram, i näringslivet svårare, visar Anita Göranssons forskning. Men sammantaget har kvinnor betydligt svårare att utnyttja den informella makten. Ger man sig på idén att lista makthavare blir det, nästan hur man än definierar makt, en samling kostymnissar.

Idén om den informella maktens betydelse bygger på uppvärderandet av makten över dagordningen och tanken. Den italienske filosofen Antonio Gramsci kom på det där för länge sen, men det har stöpts om några gånger sedan dess.

Den vanliga slutsatsen i ett samtal om makt i dag är att makten över tanken är det viktiga. Att en borgerlig – en del menar att den är socialdemokratisk – hegemoni och patriarkala strukturer delar ut makt och godkänner åsikter.

Landets största maktlegendar säger att det är forskarna som är de verkligt dolda makthavarna. Han, mannen som väl haft mest makt av alla:

– Natur- och samhällsvetare har mer makt än de vill tro. Det offentliga samtalet har en tendens att ta deras ord som sanning och därför får forskarna initiativet och tar dagordningen, lyder Görans Perssons dom.

MINDRE OCH MER

Politikernas makt minskar. Det är också en del av tanken om att dolda makthavare är så viktiga. Det kan kallas teorin om det krympande järnstaketet. Globalisering, internationellt samarbete, mediala rättgångar, väljarnas ökade rörlighet minskar politikernas handlingsutrymme, och ger makt till andra.

– Politikerna anpassar sig mer till opinionen. Det leder till att de själva begränsar sin makt. Om de var mer opinionsbildande skulle de påverka makten över tanken

Från makthavare.se **Fredrik Reinfeldt** »Tidigt pekades äldste sonen Fredrik ut som ledare av mamma ledarskapskonsulten.«

»Fredrik Reinfeldt är en väluppfostrad medelklasspojke som blivit moderat partiledare och statsminister.

Under uppväxten avancerade Bruno och Birgitta Reinfeldt i Stockholms förortshierarki: från Handen via Spånga till Täby. Tidigt pekades äldste sonen Fredrik ut som ledare av mamma ledarskapskonsulten och drillades likt ett Kennedybarn.

I 20-årsåldern gav sig Reinfeldt in i politiken. 1991 kom han i riksdagen. Han blev Muf-ordförande efter slaget i Lycksele 1992.

Reinfeldt har från en utfryst position tagit revansch internt i moderaterna. 2002 blev han gruppleddare i riksdagen, 2003 partiledare.

Med inspiration från Tony Blair och danska libe-

rala Venstre placerade han nymoderaterna närmare socialdemokraterna i en omfattande triangulering. Sänkt skatt för rika och uppluckrad arbetsrätt byttes retoriskt mot sänkt skatt för arbetande och försvagad a-kassa. Han ledde den borgerliga alliansen och vann valet 2006.

Reinfeldt har kritiserats för sin tillbakadragna ledarstil och haft svårigheter att fortsätta förändringsarbetet i sitt parti. Hans regering har drabbats av flera skandaler och tre ministeravhopp. Samtidigt har han vunnit förtroende i miljöpolitiken, där han gjort den senaste åsiktsvängningen.

Reinfeldts farfars farfar gjorde karriär som cirkuskannibal och Reinfeldt själv har varit flitig

studentspexare med shower som »Dumheter från TT«. Han gillar Toto, Tolkien och George W Bush.

Han kallades »Raffe« i lumpen, »Tvålen« av SSU, »Rajraj« och »Chefen« av medarbetarna. Under sin svensxa anfördes han av narkotikapoliser. Han är inte medlem i Svenska kyrkan. ◼

och dagordningen mer och därmed öka sitt handlingsutrymme, säger statsvetaren Tommy Möller i Stockholm.

Ta ett axplock av aktuell forskning: Journalisterna bestämmer, säger medievetarna. Tjänstemännens inflytande ökar, säger förvaltningsforskarna. Näringslivets lobbyister påverkar alltmer, säger ekonomhistorikerna.

Men någonstans blir detta sökande efter någon annan makthavare än politiker-

na nästan komisk. Det uppenbara grumlans. För visst är det väl politikerna som stiftar lagar? Och nog har väl den som till slut får fatta beslutet mycket makt?

Daniel Naurin tillhör undantagen bland forskarna. Eller så är han bara tidigt ute i backlashen. Han är statsvetare i Göteborg och har specialiserat sig på lobbying.

I flera år studerade han hur pr-konsulter i Stockholm och Bryssel arbetar. Slutsatsen blev att lobbyisterna inte styr politikerna. ►

... och lägg till egen information

4 Lägg till ny eller ändra gammal information på sidan. Stärk din trovärdighet genom att länka till källorna och argumentera för din sak på diskussionssidan.

5 I högerspalten finns bland annat sidans historik och dina personliga inställningar.

Du kan hålla koll på allt som görs på en makthavares sida, till exempel nya blogginslag. Klicka på »Bevaka« så hamnar sidan på din övervakningslista.

På fokus.se kan du läsa mer om listan och sajten.

6 På speciellsidorna finns listor på alla användare, populära sidor, alla artiklar, artiklar med flest ändringar och mycket mer.

► **Tvärtom: politikerna styr lobbyisterna.**
 – Det slående var att lobbyisterna hela tiden anpassade sig till politikernas agenda. Politikerna ägde frågorna och lobbyisterna kunde bara påverka på marginalen, säger han.

Bara för att man accepterar tanken på att makten över dagordningen ger mer makt än själv beslutet behöver alltså inte innebära att makten har förskjutits från politikerna. Kanske har de den fortfarande i sin hand.

Politikerna styr också våra tankar. I forskningen återupprättas nu de traditionella makthavarnas, anser Monika Djerf-Pierre. Sambandet är enkelt: politiska be-

I forskningen återupprättas nu de traditionella makthavarna.

slut påverkar bilden av verkligheten.

Ta feminismen. Bibeln »Fittstim« på 1990-talet handlade om makt på jobbet och i skolan. Dess motsvarighet på 2000-talet, »Könskriget«, handlar om kärleksmakt och sexmakt. Utan politiska beslut om arbetsliv och utbildning, skulle debattörerna ha svårare att föreslå att politiken också ska inta sängkammaren.

Dessutom finns fortfarande politiker som opinionsbildare och påverkar människors tankar. En Birgitta Ohlsson, en Gudrun Schyman, en Fredrick Federley, en Nalin Pekgul. En Maud Olofsson.

MAKT I GRÅTT

Tre dagar senare är vice statsministern i regeringens pressrum. Väggarorna går i grönt. Bredvid Maud Olofsson sitter Neelie Kroes, EU-kommissionär för konkurrensfrågor.

Hon – vid tillfället klädd i grått – säger att konflikten om den svenska regeringens förslag att sänka arbetsgivaravgifter för vissa tjänsteföretag kommer att lösa sig. Politiker i Bryssel ska nog bestämma så att politiker i Stockholm ska få bestämma. Sedan ler hon.

Att smita från makt är att smita från ansvar. Att trots oklarheten peka ut makthavare är att diskutera ansvar.

Efteråt drar Maud Olofsson en historia om när hon var i Paris nyligen. De europeiska näringsministerkollegorna frågade henne efter knep.

– Man måste ha driv sa jag, säger hon.

Sedan säger hon något om engagemang, och blir tyst. Tänker. Fortsätter.

– Det handlar inte bara om propositioner. Det är makten över dagordningen, makten över verkligheten. Det är där jag skaffar mig min makt. ■

Från makthavare.se **Stefan Stern** »Stern är en taktiker som ägnar mer tid åt exceldokument och pärmar än spinning.«

»Stefan Stern är en tjänsteman med Mona Sahlins öra som ska vinna valet åt socialdemokraterna 2010.

Stern gick tidigt in i SSU och fick det tunga jobbet som försteombudsman i Stockholms läns SSU-distrikt. Sedan låg karriären

öppen: pressekreterare hos socialminister Ingela Thalén 1994, partiets presschef 1998, planeringschef hos näringsminister Björn Rosengren 1999, kommunikationschef i Ja-till-EMU-kampanjen 2003.

Till Mona Sahlin kom Stern som statssekreterare 2004. Han ansvarade för miljö- och energifrågor

– områden där Sahlin fått fin kritik.

Efter valförlusten blev Stern vd för Svensk Fjärrvärme, men kom åter efter en måndag när Sahlin kallade. Han har begåvats med titeln biträdande statssekreterare. Makten i partiet har centertrats kring honom, och han har övertagit Pär Nuders roll som strateg i VU.

Stern är en taktiker som ägnar mer tid åt exceldokument och pärmar än spinning. Han planerar utspel i nitisk detalj långt i förväg, vilket riskerar att övergå i fyrkantighet.

Det sägs elakt att han

alltid har misslyckats med kampanjer. Valet 1v998 var uselt, Telia-utförsäljningen hos Björn Rosengren blev ett fiasko och i EMU-valet förlorade ja-sidan.

Svagheten är de dåliga kontakterna med ombudsmän och kommunalråd. Bland statstjänstemän, näringslivet och sossekarriärer är han respekterad.

Stern är en grå eminens, inte av ålder utan av korrekthet. Han bor i stockholmholmska Sofo och har för länge sedan varit tillsammans med Ingela Carlsson, dotter till Ingvar Carlsson.

Han har inte skrivit den berömda Stern-rapporten. ■

#20

i Fokus ranking

Från makthavare.se **Drottning Silvia** »Drottningen har även bidragit med en plattysk variant på svenska språket.«

»Drottning Silvia är brasiliansk-tyskan som tillfört svenska monarkin både skönhet och viss begåvning. Hennes uttalanden ger omedelbart genomslag i debatt och offentlighet och hon har engagerat sig starkt i frågor rörande barn och hälsa.

Hon bör enligt grundlagen inte uttala sig politiskt men är ändå en viktig opinionsbildare, vars minsta gest ger stort genomslag. Hennes uttalande om att hon aldrig själv skulle göra abort väckte debatt och när hon från FN:s talarstol undrade om stenkastande palestinska barn kunde vara organiserade kom upprörda reaktioner från

arabvärlden. Dessutom har hon ett brett nätverk bland svensk aristokrati och makthavare.

Drottningen föddes i Tyskland 1943 med tysk far och brasiliansk mor, tillbringade tio år av sin barndom i São Paolo, varefter familjen återvände till Västtyskland där hon tog studenten och gick folkskola. Drottningen arbetade på Argentinas konsulat när hon blev utbildningsvärdinna inför olympiska spelen i München 1972.

Karriären hade sannolikt fortsatt på det spåret – hon anställdes som protokollchef för vinterspelen i Innsbruck – om hon inte hade stött på kungen i Mün-

chen. Sedan dess har de gift sig och bakat mycket pepparkakor med barnen. Drottningen har även bidragit med lite färgfylld flärd åt kungahuset och en plattysk variant på svenska språket. ■

#88

i Fokus ranking

Övre raden från vänster

- 1 Fredrik Reinfeldt, statsminister, partiledare (m)
- 2 Mona Sahlin, partiledare (s)
- 3 Anders Borg, finansminister (m)
- 4 Carl Bildt, utrikesminister (m)
- 5 Margot Wallström, EU-kommissionär (s)
- 6 Maud Olofsson, näringsminister, partiledare (c)
- 7 Jan Björklund, utbildningsminister, partiledare (fp)
- 8 Wanja Lundby-Wedin, LO-ordförande
- 9 Per Schlingmann, partisekreterare (m)
- 10 Jacob Wallenberg, ordförande Investor
- 11 Göran Hägglund, socialminister, partiledare (kd)
- 12 Filippa Reinfeldt, sjukvårdslandstingsråd Stockholm
- 13 Ilmar Reepalu, kommunalråd (s) Malmö
- 14 Andreas Carlgren, miljöminister (c)
- 15 Cecilia Malmström, EU-minister (fp)
- 16 Beatrice Ask, justitieminister (m)
- 17 Ulrica Schenström, statssekreterare statsrådsberedningen (m)
- 18 Marcus Wallenberg, styrelseordförande SEB
- 19 Leif Johansson, vd Volvo
- 20 Stefan Stern, biträdande partisekreterare (s)
- 21 Urban Bäckström, vd Svenskt Näringsliv
- 22 Sven-Erik Österberg, riksdagsledamot (s)
- 23 Nalin Pekkari, ordförande s-kvinnor
- 24 Pär Nuder, riksdagsledamot (s)
- 25 Thomas Östros, riksdagsledamot (s)
- 26 Maria Wetterstrand, språkrör (mp)
- 27 Ingemar Hansson, statssekreterare finansdepartementet (m)
- 28 Sven Otto Littorin, arbetsmarknadsminister (m)
- 29 Gustaf Douglas, finansman och partistyrrelseledamot (m)
- 30 Gudrun Schyman, talesperson (F!)
- 31 Jan Eliasson, FN:s sändebud till Darfur
- 32 Ingvar Kamprad, grundare Ikea
- 33 Mats Odell, kommun- och finansmarknadsminister (kd)
- 34 Birgitta Ohlsson, riksdagsledamot (fp), ordf Liberala kvinnor
- 35 Carl Bennet, finansman

Mellersta raden från vänster

- 36 Carl-Henric Svanberg, vd Ericsson
- 37 Sture Nordh, ordförande TCO
- 38 Eskil Erlandsson, jordbruksminister (c)
- 39 Stefan Ingves, riksbankschef
- 40 Lars Calmfors, professor internationell ekonomi
- 41 Peter Eriksson, språkrör (mp)
- 42 Helena Dyrssen, statssekreterare statsrådsberedningen (fp)
- 43 Curt Malmberg, generaldirektör Försäkringskassan
- 44 Anders Lindberg, vd JKL
- 45 Göran Johansson, kommunstyrelsens ordf. Göteborg (s)
- 46 Göran Persson, seniorkonsult JKL
- 47 Gunilla Carlsson, biståndminister (m)
- 48 Jimmie Åkesson, partiordförande (sd)
- 49 Nyamko Sabuni, integrations- och jämställdhetsminister (fp)
- 50 Thomas Bodström, riksdagsledamot (s)
- 51 Marita Ulvskog, partisekreterare (s)
- 52 Stefan Löfvén, ordförande IF Metall
- 53 Lars Leijonborg, högskole- och forskningsminister (fp)
- 54 Tobias Billström, migrationsminister (m)
- 55 Sten Tolgfors, försvarsminister (m)
- 56 Lars Ohly, partiledare (v)
- 57 Hans Lindblad, statssekreterare finansdepartementet (m)
- 58 Dan Eliasson, generaldirektör Migrationsverket
- 59 Lars G Josefsson, vd Vattenfall
- 60 Peje Emilsson, styrelseordförande Kreab
- 61 Lena Mellin, politisk kommentator Aftonbladet
- 62 Svante Axelsson, generalsek. Svenska Naturskyddsföreningen
- 63 Carin Jämtin, oppositionsråd Stockholms stad (s)
- 64 Antonia Ax:son Johnson, familjeöverhuvud Ax:son Johnson
- 65 Elvy Söderström, ordf. kommunstyrelsen (s) Örnsköldsvik
- 66 Maria Larsson, äldre- och folkhälsominister (kd)
- 67 Fredrick Federley, riksdagsledamot (c)

Nedre raden från vänster

- 68 Johan Hirschfeldt, president Svea hovrätt
- 69 Frank Belfrage, kabinettssekreterare UD
- 70 Anders Sundström, vd Folksam
- 71 Michael Sohlman, vd Nobelstiftelsen
- 72 Erik Ullenhag, partisekreterare (fp)
- 73 Alf Svensson, riksdagsledamot (kd)
- 74 Anders Wijkman, EU-parlamentariker (kd)
- 75 Britt Bohlin Olsson, gruppleddare riksdagen (s)
- 76 Luciano Astudillo, riksdagsledamot (s)
- 77 Dan Andersson, chefsekonom LO
- 78 Erland Olausson, avtalssekreterare, 1:e vice ordf. LO
- 79 Michael Treschow, styrelseordförande Ericsson och Unilever
- 80 Per Westerberg, riksdagens talman (m)
- 81 Signhild Arnegård Hansen, ordförande Svenskt Näringsliv
- 82 Nils Lundgren, EU-parlamentariker, partiledare (jl)
- 83 Kristina Axén-Olin, finansborgarråd Stockholms stad (m)
- 84 Heléne Fritzon, ordförande socialdemokraterna Skåne
- 85 Bo Bylund, generaldirektör Ams
- 86 Anna Ekström, ordförande Saco
- 87 Johan Pehrson, gruppleddare riksdagen (fp)
- 88 Drottning Silvia, drottning
- 89 Ingvar Carlsson, fd statsminister (s)
- 90 K-G Bergström, inrikespolitisk kommentator »Rapport«
- 91 Christer Gardell, finansman, grundare Cevian Capital
- 92 Anna Hedborg, pensions- och socialförsäkringsnästör (s)
- 93 Cristina Stenbeck, styrelseordförande Kinnevik
- 94 Janne Josefsson, programledare »Uppdrag granskning«
- 95 Kronprinsessan Victoria, kronprinsessa
- 96 Mats Dillén, generaldirektör Konjunkturinstitutet
- 97 Helle Klein, politisk chefredaktör Aftonbladet
- 98 Per T Olsson, kolumnist Sydsvenska dagbladet
- 99 Mikael Odenberg, fd försvarsminister (m)
- 100 Bo Könberg, landshövding Södermanlands län (fp)

Läs mer på www.makthavare.se